

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoCsp/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119363607
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:6119363607.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členiek senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s. r. o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 24 785 199, právne zastúpeného: JUDr. Jíří Šmída, usadený euroadvokát, ŠMÍDA advokátní kancelář, s.r.o., organizačná zložka so sídlom Námestie sv. Egídia 42/97, 058 01 Poprad, IČO: 47 255 773, proti žalovanej: F. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX Z. K., zastúpenej splnomocneným zástupcom A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX Z. K., za účasti osobitného subjektu Občianskeho združenia Spotrebiteľské Centrum, so sídlom A. Warhola 33, Medzilaborce, IČO: 42 249 708, právne zastúpeného JUDr. Roman Jurík, advokát so sídlom M. Flengera 4, 940 71 Nové Zámky, o zaplatenie 471,88eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 8Csp/48/2020-134 zo dňa 17.12.2020, takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje sa rozsudok vo výroku IV.
- II. Stranám sporu a ani osobitnému subjektu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
I. Žaloba sa zamietá.
II. Konanie sa v časti zaplatenia sumy 6,15 eur s prísl. zastavuje.
III. Žalovanej sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.
IV. Osobitný subjekt má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia pokiaľ sa týka náhrady trov konania uviedol, že o trovách konania rozhodol podľa § 255 Civilného sporového poriadku aplikujúc zásadu úspechu v konaní. Žalovaná v procesnom postavení slabšej strany bola v konaní úspešná. Keďže jej z obsahu spisu trovy konania nevyplývajú, bolo rozhodnuté tak, že sa jej právo na ich náhradu nepriznáva. Osobitný subjekt vystupujúci na strane žalovanej bol v konaní úspešný, a preto mu bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti výroku IV. o povinnosti žalobcu nahradiť trovy konania osobitnému subjektu. Namietal, že osobitný subjekt má byť schopný konať samostatne v prospech strany tej oblasti, v ktorej sa k odbornosti prihlásil s poukazom na čl. 11 ods. 3 Civilného sporového poriadku, čiže osobitný subjekt má nárok na náhradu iba tých trov konania, ktoré predstavujú uplatnené, preukázané a účelne vynaložené výdavky, avšak nie nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Ak zastúpenie osobitného subjektu nie je prípustné, potom osobitnému subjektu neprináleží ani náhrada výdavkov vynaložených jeho zástupcom. Keďže osobitný subjekt si náhradu výdavkov, ktoré by v súvislosti s konaním vynaložil neuplatnil, resp. tieto zo spisu nevyplývajú

a nemožno medzi ne zahrnúť ani cestovné právneho zástupcu osobitného subjektu, pretože nejde o výdavky osobitného subjektu, ale iba o výdavky jeho zástupcu.

Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok v časti výroku IV. tak, že osobitný subjekt nemá nárok na náhradu trov konania. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutom rozsahu vecne správny.

4. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Keďže odvolanie nebolo podané proti prvému, druhému, a tretiemu výroku rozsudku, v uvedených častiach nadobudol podľa ust. § 367 ods. 2 CSP právoplatnosť.

5. Odvolací súd tak preskúmal iba odvolaním napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o uložení povinnosti žalobcovi nahradiť osobitnému subjektu trovy konania v rozsahu 100 % na strane žalovanej, ktorý bol pribratý do konania so súhlasom žalovanej uznesením súdu prvej inštancie č.k. 8Csp/48/2020 -117 zo dňa 24.09.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.10.2020.

6. Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

7. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takému tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Trovy potrebné na účelne vynaloženie alebo ochranu práva sa však nemôžu posudzovať ako celok, a to aj keď má účastník nárok na náhradu trov konania, pretože mal vo veci plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne; to platí aj pre trovy právnej služby (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 481/2015 zo 6. októbra 2015).

8. Odvolací súd k námietke žalobcu, že sa nejednalo o účelne vynaložené trovy konania, uvádza, že pojem „účelný“ je nevyhnuté chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, pred nadbytočnými či nadmernými nákladmi (napr. opakované uplatnenie náhrady za prevzatie a prípravu zastupovania, nepotrebné konzultácie s klientom atď.). Vzhľadom na ústavne zaručené právo na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom uvedeného termínu (neúčelne vynaložené náklady konania) vymedziť kategóriu subjektov, ktorá by tak z hľadiska právneho zastúpenia mala odlišné postavenie, a tak jej de facto právo na zastúpenie advokátom v konaní upierať a z hľadiska ostatných účastníkov ju diskriminovať. Účastníka nie je možné sankcionovať tým, že mu nebude priznaná náhrada nákladov zodpovedajúca výške odmeny advokáta s tým, že sa mohol v konaní brániť sám. (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/16/2014 z 29. septembra 2015).

9. V danom prípade mal osobitný subjekt na strane žalovanej v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z čoho možno vyvodiť len jeden záver, a to, že má jednak právo na právnu pomoc pred súdmi a samozrejme má aj právo na náhradu trov konania, kam bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, osobitnému subjektu môže byť priznaná náhrada trov konania len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval. Keďže v prejednáwanej veci bola žaloba žalobcu zamietnutá potom, čo právny zástupca osobitného subjektu podal na pojednávani konanom na súde prvej inštancie dňa 17.12.2020 návrh na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie, vzniklo úspešnej žalovanej právo na náhradu trov konania a toto

právo vzniklo aj osobitnému subjektu - na jej strane, ktorý bol v spore zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov, a preto vzhľadom na výsledok sporu vznikol nárok na náhradu trov konania osobitnému subjektu, pribratému do konania na základe súhlasu žalovanej.

10. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku IV. ako vecne správny v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP.

11. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1. V odvolacom konaní žalobca úspech nemal a úspešnému žalovanej a osobitnému subjektu na jej strane z obsahu súdneho spisu trovy odvolacieho konania nevyplývajú, preto odvolací súd rozhodol tak, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

12. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).